

Gecenin Sırrını Paylaştım Yanlızlığımınla

— gülden · 29 Temmuz 2011

Bu gece sıradan bir gece gibi yine yalnızım, kendimden geçmiş bir halde, sessizliği dinlerken düşüncelere daldım, nice baharlar geçmiş ömrümden, nice (yazlar) havinler! İnsan yalnız kaldığında bunu daha iyi anlıyor, Yaş kemale erdi artık, hayata bile farklı gözlerle bakıyorum, yıllardır yaşadığım her şeyimi, beni anlayan kadim dostum kalemimle paylaştım yaşadığım ne varsa, bundan sonrada paylaşmaya devam edeceğim....

Balkona çıktım elimde bir kupa çay, puslu dağlara takıldı gözlerim, gece ay şavkı vurmuş tepelere bir başka gizemli güzellikteydi, cırcır böceklerinin şarkısına, ışık böceklerinin dansı ahenk katıyordu geceye, kalemim de kâğıtla dans etmeye başladı onları görüp, ay el çırparken geceye, gökyüzünden izliyor bu inanılmaz tabloyu, yıldızlar göz kırıyor sevgililere yarışır halde birbirleriyle, rüzgâr o kadar hafif esiyor ki büyüü bozmamak için kavak yaprakları esintiyle melodiler mırıldanmasa hani, anlayamayacağım rüzgârın esmesini, efkâr duman olmuş içiyor geceyi, bir sigara tütürmüş yanık sesiyle bataklıktaki kurbağa, bense bir başka düşünüyorum geleceği bu gece, gözlerim nemli, bir yudum daha alıyorum çayımdan, kendimi geceye öyle kaptırmışım ki çayın tadı bile, tatmadığım bir güzellikte geliyor damağıma.

İki şeker daha kattım geceye, demini aldı harmanlandı bendeki ben, karanlık kâbustu gecelerime oysa, bu gece ilkleri yaşıyorum, karanlıktan ilk defa korkmuyorum kollarım dostane sarıyor geceyi, arkadaşça yarenlik ediyoruz, beraberce başka bir âlemde, evrenler ötesinde kâinatın bilinmeyen bir yerindeyim sanki, atmosferin başka bir evresine geçmiş halde, kalemim kusuyor ne varsa kâğıda, kâğıt razı olmuşçasına kaderine kalemden döküleni kabul ediyor, bir zamanlar silerdi beğenmediklerini oysa. İlk defa hırsızlık yaptım, gece ye uyup, vuslat bahçesinin, bal peteğinden süzülen baldan bir parmak bal çaldık beraberce, tadı hiç tatmadığım bir güzellikte, tarifsiz! Vuslat bahçesinden tadılan o bir parmaklık tat bin ömre bedel şuan için bende, ikinci bir şans olmamasından belki!...

Yalnızım sanıyordum oysa ne çok arkadaşım varmış bu gece, bana eşlik eden. Yaşam bir nefeslik olsa da onu nasıl solumanın önemli olduğunu anladım geçte olsa. Havin (yaz) gecesinden tan yeri ağarması, şafak sökmesiyle uyandım daldığım düşlerden, gecenin gizemini bozan ışık, birazdan güneşle dünyaya doğmaya gebe, ve gidiyor bendeki en gizemli düşlerim, bir başka gecede bir başka şairin kaleminden dökülmek üzere, güle güle.....